

rdečo enico!« Tako mi je ostalo v spominu, da je to »SPP št. 1«. Enice na poti še zmeraj tudi najdem. V imenu *Slovenska planinska pot* me moti njegova nedorečenost (četudi ime, seveda, ni od včeraj in bi ga bila raba lahko utrdila). Namreč: ali druge planinske poti v državi Sloveniji niso »slovenske planinske poti«? (Vsekakor pa je kratica »SPP« zelo priročna.)

Stanko Klinar

iz planinske literature

Zvezdne noči v italijanščini

V okviru knjižnega sejma Edit Expo v Pordeonu v Italiji so lanskega novembra predstavili italijanski prevod knjige časnika in alpinista **Duška Jelinčiča** *Zvezdne noči*. Delo, ki pripoveduje o uspešni slovenski odpravi v Karakorum leta 1986, ki se je je udeležil tudi avtor (tedaj je priplezal na vrh ostemtisočaka Broad Peak), je prevedel **Paolo Privitera**, profesor iz Trsta. Knjigo je izdala znana furlanska založba Campanotto editore.

»Za mojo knjigo *Zvezdne noči* so zvedeli pri italijanski reviji *Alp*,« je na tiskovni konferenci ob izidu italijanskega prevoda povedal Duško Jelinčič. »Urednik rubrike recenzij v tej reviji je **Pietro Spirito**, ki mi je ob neki priložnosti dejal, da bi knjigo lahko prevedli v italijanščino. V Italiji je sicer izšlo že veliko alpinističnih knjig, vendar so skoraj vse precej tehnične in opisujejo v glavnem zunanje dogodke, medtem ko je slovenska planinska literatura to fazo že prešla in so torej knjige z gorniško vsebino velik del že prava književna dela.«

Duško Jelinčič je na tej in na nekaterih drugih tiskovnih konferencah ob izidu italijanskega prevoda svoje knjige povedal, da je v knjigi v ospredje postavil človeka in ne steno. »Za vsakim dejanjem se skrivajo cilji ljudi,« je dejal. »Fizično trpljenje je le sredstvo za psihično katarzo. Literarno delo mora biti odsev sveta; *Zvezdne noči* so odsev mojega značaja, mojega načina življenja. Danes me ni več strah pisati to, kar čutim, in tako, kot čutim.«

Na teh tiskovnih konferencah je povedal to, kar je v glavnem povedal že ob izidu svoje knjige v slovenščini, med drugim, kako je nastal roman o vzponu na Broad Peak: »Najprej sem svoj vzpon na osemtisočaka napisal v obliki podlistka, za knjižno izdajo sem moral seveda izpiliti prvotni osnutek. Roman sestavljajo delno zapiski, ki sem jih zabeležil v svoj dnevnik med odpravo, delno pa razmišljanja, ki so se mi porodila v Trstu in ki torej niso strogo vezana na prostor in čas.«

O italijanskem prevodu je dejal, da »prevajanje povzroča nemalo težav; italijanščina in slo-

Predstavitel knjige *Le notti stellate*: v sredini je Duško Jelinčič, na njegovi desni prevajalec Paolo Privitera

venščina se v nekaterih miselnih shemah tako oddaljujeta, da je treba določene odstavke skorajda napisati znova.«

Ko je Paolo Privitera *Zvezdne noči* prevedel in jih je avtor ponudil več založnikom, so nekateri od njega zahtevali, naj besedilo znatno skrajša, na kar pa Jelinčič ni pristal. Naposled je založnik **Campanotto** delo v celoti sprejel in ga objavil neokrnjenega.

Kot vemo, je bila v Sloveniji knjiga Duška Jelinčiča *Zvezdne noči* sprejeta s pohvalnimi kritikami. Italijani so prevedeno delo *Le notti stellate* sprejeli kot novost, saj takega tipa literature, ki bi bil nekak vezni člen med alpinističnim poročilom in romanom, ne poznajo.

Prevajalec Paolo Privitera piše v uvodu k tej knjigi: »Težko je označiti zvrst, ki ji pripada to delo. Dnevnik? Roman? Alpinistično poročilo? Prav gotovo sodi knjiga med klasike alpinistične literature, a je še nekaj več...«

M. R.

Srednja Evropa spoznava Slovenijo

Vsaj dve v vsakem pogledu srednjeevropski gorniški reviji sta zadnji čas obširno pisali o Sloveniji.

Milanska Rivista della Montagna (ki je bolj znana samo kot Montagna) je v lanskem novembrskem številku na osmih straneh svojega revijalnega formata A4 objavila reportažo »Kraško romanje«, v kateri so z besedo in še bolj s fotografijo predstavljene nekatere kraške nadzemske in podzemske posebnosti klasičnega slovenskega krasa. **Mario Vianelli** se je zadržal predvsem v podzemlju Reke in v Škocjanskih jamah, poleg tega je predstavil Cerknjsko jezero in Cerknjsko polje, Postojnsko jamo, Planinsko jamo in Predjamo in te predele imenoval »najbolj kraški Kras«. Med drugim omenja tudi Vilenico, najstarejšo turistično jamo na Krasu, in Lipico z njenimi lipicanci, pa seveda znamenito Valvasorjevo delo *Slava vojvodine Kranjske*, v katerem je med drugim natančno